

Dramatic Devastation

I. The Events

במדבר פרק טז:א-יט
 ויקח קרח בן-יצהר בן-קהת בן-לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן-פלת בני ראובן
 ויקמו לפני משה ואנשים מבני-ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי-שם
 ויקהלו על-משה ועל-אהרן ויאמרו אלהם רב-לכם כי כל-העדה כלם קדשים ובתוכם יקוק ומדוע תתנשא
על-קהל יקוק
 וישמע משה ויפל על-פניו
 וידבר אל-קרח ואל-כל-עדתו לאמר בקר וידע יקוק את-אשר-לו ואת-הקדוש והקריב אליו ואת אשר
 יבחר-בו יקריב אליו
 זאת עשו קחולכם מחתות קרח וכל-עדתו
 ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יקוק מחר והיה האיש אשר-יבחר יקוק הוא הקדוש רב-לכם בני לוי
 ויאמר משה אל-קרח שמעו-נא בני לוי
 המעט מכם כי-הבדיל אלקי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את-עבדת משכן יקוק
 ולעמד לפני העדה לשרתם
 ויקרב אתך ואת-כל-אחריך בני-לוי אתך ובקשתם גם-כהנה
 לכן אתה וכל-עדתך הנעדים על-יקוק ואהרן מה-הוא כי תלוננו [תלינו] עליו
 וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה
 המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי-תשתרר עלינו גם-השתרר
 אף לא אל-ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן-לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה
 ויחר למשה מאד ויאמר אל-יקוק אל-תפן אל-מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את-אחד
 מהם
 ויאמר משה אל-קרח אתה וכל-עדתך היו לפני יקוק אתה והם ואהרן מחר
 וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יקוק איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה
 ואהרן איש מחתתו
 ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש ושימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן
 ויקהל עליהם קרח את-כל-העדה אל-פתח אהל מועד וירא כבוד-יקוק אל-כל-העדה (פ)

And Korach, son of Izhar son of Kohat son of Levi, separated himself, along with Datan and Aviram sons of Eliav, and On son of Pelet—descendants of Reuven— And they stood before Moshe, together with two hundred and fifty from the Children of Israel, chieftains of the community, chosen in the assembly, men of repute.

And they gathered together against Moshe and Aharon and said to them, “You have gone too far! For all the community are holy, all of them, and HaShem is in their midst. Why then do you raise yourselves above HaShem’s congregation?”

When Moshe heard this, he fell on his face.

And he spoke to Korach and all his company, saying, “Come morning, HaShem will make known who is His and who is holy, and will grant him access to Himself; He will grant access to the one He has chosen.

Do this: You, Korach and all your band, take fire pans, and tomorrow put fire in them and lay incense on them before HaShem. Then the man whom HaShem chooses, he shall be the holy one. You have gone too far, sons of Levi!”

Moshe said further to Korach, “Hear me, sons of Levi.

Is it not enough for you that the God of Israel has set you apart from the community of Israel and given you access to Him, to perform the duties of HaShem’s Tabernacle and to minister to the community and serve them?

Now that He has advanced you and all your fellow Levites with you, do you seek the priesthood too? Truly, it is against HaShem that you and all your company have banded together. For who is Aharon that you should rail against him?”

And Moshe sent for Datan and Aviram, sons of Eliav; but they said, “We will not come!

Is it not enough that you brought us from a land flowing with milk and honey to have us die in the wilderness, that you would also lord it over us?

Even if you had brought us to a land flowing with milk and honey, and given us possession of fields and vineyards, should you gouge out those men’s eyes? We will not come!”

And Moshe was deeply distressed and he said to HaShem, “Pay no regard to their gift-offering. I have not taken the donkey of any one of them, nor have I wronged any one of them.”

And Moshe said to Korach, “Tomorrow, you and all your company appear before HaShem, you and they and Aharon.

Each of you take his fire pan and lay incense on it, and each of you bring his fire pan before HaShem, two hundred and fifty fire pans; you and Aharon also [bring] your fire pans.”

Each of them took his fire pan, put fire in it, laid incense on it, and took his place at the entrance of the Tent of Meeting, as did Moshe and Aharon.

And Korach gathered the whole community against them at the entrance of the Tent of Meeting. Then the Presence of HaShem appeared to the whole community,

במדבר פרק טז:כח-לה

ויאמר משה בזאת תדעון כי יקוק שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי
 אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יקוק שלחני
 ואם בריאה יברא יקוק ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם
 כי נאצו האנשים האלה את יקוק

ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם
 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש
 וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל
 וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ
 ואש יצאה מאת יקוק ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת

And Moshe said, “By this you shall know that it was HaShem who sent me to do all these things; that they are not of my own devising:

If these men die as all men do, if their lot be the common fate of all mankind, it was not HaShem who sent me.

But if HaShem brings about something unheard-of, so that the ground opens its mouth and swallows them up with all that belongs to them, and they go down alive into Sheol, and you shall know that these men have spurned HaShem.”

And when he finished speaking all these words when the ground under them burst asunder, and the earth opened its mouth and swallowed them up with their households, all Korach's people and all their possessions.

And they went down alive into Sheol, with all that belonged to them; the earth closed over them and they vanished from the midst of the congregation.

All Israel around them fled at their sound, for they said, “The earth might swallow us!”

And a fire went forth from HaShem and consumed the two hundred and fifty men offering the incense.

II. The Nature of a Rebellion

אבן עזרא במדבר טז:

ויקח קרח. זה הדבר היה במדבר סיני כאשר נתחלפו הבכורים ונבדלו הלוים כי חשבו ישראל שמה אדונינו עשה מדעתנו לתת גדולה לאחיו גם לבני קהת שהם קרובים אליו ולכל בני לוי שהם ממשפחתו והלוים קשרו עליו בעבור היותם נתונים לאהרן ולבניו וקשר דתן ואבירם בעבור שהסיר הבכורה מראובן אביהם ונתנה ליוסף אולי חשדוהו בעבור יהושע משרתו גם קרח בכור היה כי כן כתוב. ודגל ראובן חונה בנגב וקרח בנגב המשכן כי הוא מבני קהת ואלה נשיאי העדה היו בכורים והם היו מקריבים את העולות על כן לקחו מחתות והראיה על זה הפירוש מופת המטה שראו כל ישראל כי השם בחר שבט לוי תחת הבכורים על כן כתוב ותכל תלונתם כי התלונה על זה היתה. גם אמר משה כי לא מלבי בעבור שחשדוהו כי מלבו עשה ועוד לא ה' שלחני בשליחות הזה כי כבר האמינו בו כל ישראל ועוד ראה גמורה כי כל העדה כלם קדושים וזה רמז לבכורים שהם קדושים כי כן כתוב קדש לי כל בכור והם היו הכהנים הנגשים אל ה' והם עיקר כל העדה

Ibn Ezra: 1. Out of order: Occurs immediately after Hashem chooses the Leviim to replace the bechorim 2. Korach is a Levi, but also first born-so appropriate as leader of bechorim who resent loss of privileges to Moshe's relatives, the Leviim 3. Joined by Datan and Aviram of Reuven, who resent loss of first-born privileges to Yosef (additional suspicion that Yehoshua's tribe, Ephraim, is being favored) 4. Joined by Leviim frustrated by subordination to Aharon and the Kohanim.

רמבן במדבר טז:

זוה מדעתנו של רבי אברהם שהוא אומר במקומות רבים אין מוקדם ומאוחר בתורה לרצונו וכבר כתבתי (לעיל ט א) כי על דעתי כל התורה כסדר זולתי במקום אשר יפרש הכתוב ההקדמה והאחר וגם שם לצורך ענין ולטעם נכון אבל היה הדבר הזה במדבר פארן בקדש ברנע אחר מעשה המרגלים והנכון בדרש שכנס קרח על נשיאות אלצפן כמאמר רבותינו (תנחומא קרח א) וקנא גם באהרן כמו שנאמר ובקשתם גם כהונה ונמשכו דתן ואבירם עמו ולא על הבכורה כי יעקב אביהם הוא אשר נטלה מראובן ונתנה ליוסף אבל גם הם אמרו טענתם להמיתנו במדבר (פסוק יג) ולא אל ארץ זבת חלב ודבש

הביאתנו (פסוק יד) והנה ישראל בהיותם במדבר סיני לא אירע להם שום רעה כי גם בדבר העגל שהיה החטא גדול ומפורסם היו המתים מועטים ונצלו בתפלתו של משה שהתנפל עליהם ארבעים יום וארבעים לילה והנה היו אוהבים אותו כנפשם ושומעים אליו ואלו היה אדם מורד על משה בזמן ההוא היה העם סוקלים אותו ולכן סבל קרח גדולת אהרן וסבלו הבכורים מעלת הלויים וכל מעשיו של במשה אבל בבואם אל מדבר פארן ונשרפו באש תבערה ומתו בקברות התאוה רבים וכאשר חטאו במרגלים לא התפלל משה עליהם ולא בטלה הגזרה מהם ומתו נשיאי כל השבטים במגפה לפני ה' ונגזר על כל העם שיתמו במדבר ושם ימותו אז היתה נפש כל העם מרה והיו אומרים בלבם כי יבואו להם בדברי משה תקלות ואז מצא קרח מקום לחלוק על מעשיו וחשב כי ישמעו אליו העם וזה טעם להמיתנו במדבר אמרו הנה הבאת אותנו אל המקום הזה ולא קיימת בנו מה שנדרת לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש כי לא נתת לנו נחלה כלל אבל נמות במדבר ונהיה כלים שם כי גם זרענו לא יצאו מן המדבר לעולם ויבטל מן הבנים מה שנדרת להם כאשר נתבטל מן האבות וזה טעם תלונתם הנה במקום הזה אחר גזרת המרגלים מיד והקרוב כי היו אלה הנקהלים כולם בכורות כי על כן חרה להם על הכהונה ולכך אמר להם משה שיקחו מחתות כמנהגם הראשון ויתגלה הדבר אם יבחר השם בהם או בכהנים :

Ramban: 1. The Torah is never out of order unless so specified in the text; happens now after *Chet Hameraglim* 2. Also agrees on various motives 3. Korach is angered by the nesuiot of Eltzaphan and Aharon 3. Datan and Aviram 4. Most important point: Now, after all events that follow departure from Sinai, culminating in the *Chet Hameraglim*-Moshe is vulnerable in the court of public opinion.

פרקי אבות ה:כ

כל מחלקת שהיא לשם שמים, סופה להתקים. ושאינה לשם שמים, אין סופה להתקים. איזו היא מחלקת שהיא לשם שמים, זו מחלקת הלל ושמאי. ושאינה לשם שמים, זו מחלקת קרח וכל עדתו:

Non-parallel structure: Hillel and Shamai----Korach and his assembly

III The Nature of a Rebellion: Beneath the Surface

מדרש רבה במדבר יח:ב

קפץ קרח ואמר למשה טלית שכלה תכלת מהו שתהא פטורה מן הציצית, אמר לו חייבת בציצית. אמר לו קרח טלית שכלה תכלת אין פוטרת עצמה, ארבעה חוטין פוטרות אותה. בית מלא ספרים מהו שיהא פטור מן המזוזה, אמר לו חייב במזוזה, אמר לו, כל התורה כלה מאתים ושבעים וחמש פרשיות אינה פוטרת את הבית, פרשה אחת שבמזוזה פוטרת את הבית

Korach's questions according to the Midrash: Does an tallit that is entirely techeilet need techeilet? Does a house full of Torahs need a mezuza?

Rabbi Joseph Soloveitchick

Today, many individuals claim the right to exercise their own common sense in determining the relevance and format of contemporary Judaism, despite the fact that they are hardly Biblical and Talmudic scholars. Synagogue ritual committees and popular magazine articles debate the continued usefulness of various religious practices and explore the possibilities of reformulating Judaism in line with modern thought. These self-styled “*poskim* [halachic authorities]” concede their lack of formal training in Jewish texts and sources, but they insist nonetheless on their right to decide fundamental religious questions on the basis of “common sense.

Today, reasonable people concede the authority of mathematicians, physicists, and physicians in their areas of expertise, and would not think of challenging them merely on the basis of common sense. Why, then, are so many well-intentioned people ready to question the authority of the Torah scholar, the *lamdan*, in his area of specialized knowledge?

ויקהלו על-משה ועל-אהרן ויאמרו אלהם רב-לכם כי כל-העדה כלם קדשים ובתוכם יקוק ומדוע תתנשא
על-קהל יקוק

Relationship vs Role

IV Pushing God’s Hand?

וישמע משה ויפל על-פניו
וידבר אל-קרח ואל-כל-עדתו לאמר בקר וידע יקוק את-אשר-לו ואת-הקדוש והקריב אליו ואת אשר
יבחר-בו יקריב אליו
זאת עשו קח-לכם מחתות קרח וכל-עדתו
ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יקוק מחר והיה האיש אשר-יבחר יקוק הוא הקדוש רב-לכם בני לוי

ויאמר משה בזאת תדעון כי-יקוק שלחני לעשות את כל-המעשים האלה כי-לא מלבי
אם-כמות כל-האדם ימתון אלה ופקדת כל-האדם יפקד עליהם לא יקוק שלחני
ואם-בריאה יברא יקוק ופצתה האדמה את-פיה ובלעה אתם ואת-כל-אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם
כי נאצו האנשים האלה את-יקוק
ויהי ככלתו לדבר את כל-הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם

What’s missing?

What gives Moshe the right?

Why Ketoret?